

RADNAI ISTVÁN

Szymbólintások

*„a kínvallatás a régi, csak kisebb lett a föld.
és bármi történik, mintha a szomszédban lenne.”*

Wisława Szymborska: Kínvallatás

(Csordás Gábor fordítása)

kínos ha csepeg a víz kínos ha éhezel
kínos az állócella kínos saját vizeleted
ha nem akarsz meghalni erre semmi
biztosíték de remélj akarj lenni

és túléled tegnap a zárkát ma a kilakoltatást
körömpiszokként uraid megőrizték hámsejtjeidet
elérlik ma szép csúrcsavar szóval a hatást
nem élhetjük túl vagy mégis sejthetitek

nem öröm az élet de mégis öröm a fellegek
szállnak ilyenkor tavasszal és napozni lehet
ebbe a betoncellába réseket vágtak
s a fény még reggelente az ágyad

cirógatja még felkelhetsz bárki ellen
mellett hiába úr itt a régi szellem

Rímelődés kávészagra

álmok hazudnak lépcsőházakat
lakomák irodaasztalán a serleg
meleg combhajlat takaró alatt
odakint csikóm malacot ellett

lebeg vitorlán ringatott hajó
schramlizenész kint harmonikál
fülemülét hajt egy bokor
hűlt asszonyom helye zrikál

varjú kopog a nyitott ablakon
valaki ellopta a szórme takarót
hajszál csikol s a gramofon
térdemre érdem egy üveg jód

idegenül ismerős szobákban
halott vice söpri a száraz járdát
egyetlen orosz szó maradt *szobáka*
a hamis fogú harapása járt át

álmokkal bélelt lépcsőházakat
papundekli a csorba lépcső
hajléktalanság hajlékonyá avat
felébredtem már késő

Percnyi megállás a földönfutásban

Petz Györgynek

az élet petróleumlámpa kushadt petróleumlámpa
csak az anya csillár az éjszakának megterít
a pasziánsz vége a végtelen nyelvórák füstjének
de ne szellőztesd ki a jövőt a kőszén parázs
mivel leginkább kő a háztartási tűzoltó szén
nem tud megújulni mint a petróleumlámpa
kanóca amit fel és le csak tekerni kell és ha
rajta a cylinder odafent kienged egy kis kormot

odafent két cigaretta közt biztosan ott is akad
tetőterasz kérdés lefelé nézegetsz-e csillagokra
mint én a fákra koronájuk lándzsa vagy pajzs
úgy rémlik innen fentről már félúton a másvilágra

már nem emlékszem milyen edényben konzerves doboz lehetett búzlótt az olajmécses avas volt szegény és szegény én is és tudtam hogy szegény vagyok bár voltak földönfutóbbak akik gyorsabban szedték a lábukat s elvitték amit más zabrálni elfelejtett az utcánk enyhén lejtett és az egyetlen autó két év után egy taxi volt meglátogatott a sofőr s beültem az ölébe tekertem a kormányt pár éve a kormány nyakát is kitekerem volna éppúgy széles mozdulatokkal járdától járdáig hányódott szegény rozoga autó már nem a régi fiát amit a fényképeken s anyám kalapban

emlékszem hatévesen odébb toltam egy topolínót meg is volt a véleményem róla aztán nyaralni vittek a petróleumlámpa lám vidéken volt dugi petróleum kanóca sárga fénnel füstölt elfelejtettük a tetejét levágni de bűdös meleg csak a csillagok alatt vanília illatú a tél s a dunna alól egy orr mered mindössze

az anya kártyáit kiterítve jósol vagy még nem párolgott el fejből a vödörnyi kávé napoleon sírja kicsit csaltunk

napoleon ejnye miért is csámborgott erre győrnél nincs messze budától ha a vonatok járnak de talán most is háború van felhozok egy kanna petróleumot és kifényesítem a cilindert mielőtt az oroszok mindig az oroszok egyet fordítanak a csapon talán éppen csapnál mit ér a nató és únió csak sanyargat és kiabál miközben fülén a rendezői utasítást hordozó mobil s fülhallgató külügyérek utasítanak a bankok

bangkok thai táj de jó meleg lehet és hűsít a szökőár nálunk az árak szöknek Európában és a rozsdás kamatok hát kamatyolok éppen se csillár se kanócos kushadt petróleum még nem kushad ezért az időmet kihasználom s nem foglalkozom éjjel a politikával anyám a zsíros kártya úgy marad az asztalon nem rakom ki napoleon sírját

Festett egék vándorlása kőről-kőre

fehér fényeken játszó
pásztorok sípja kacsint
lám mikoron romokban
hever Róma és rátok
mégis Róma tekint
átbarangol lángoló fénnel
a nap botlik vak köveken
beszorul kéjjel a szikla
szorosba s ott hidat ver
minden mi antik

lobban a ködökön izzó
fehéren eldereng víziváros
nyugszik a szem telt
kupolákon s elúszik sósan
hús habjaival

miért nyílik száz város
olasz nap hevére
testvéri sóvár vágya
tekint le feléje
oda leszállni

hol tündér és isten
arany frigyre lép
és pínéákra lapul
az éggömb kifakadva
mint vérekes sátor

DEBRECENI BOGLÁRKA

Félelem és rettegés Moszkvában, avagy a kismoszkvai álszion

V.

A Vörös téren állunk,
sokkal kisebb, mint a fényképeken,
nem érzek negatív energiákat
ezen az üres, szürke reggelen,
nem látok égő fabódékat,
rikkancsokat, véres vesztőhelyet,
nem látom a pátriárkát számárháton,
nem látok virágvasárnapi körmenetet,
nem látom a régi május elsejéket,
nem látok mauzóleum előtti emelvényen álló
vezető szovjeteket,
nem látom a nyugat kremlinológusait,
akik titokban szovjet vezetőket figyelnek,
nem tudom megállapítani
az aktuális erőviszonyokat,
mégsem gyanús a csend,
néhány színesernyős turista mosolyog,
látványról látványra, célirányosan kereng,
a Feltámadás-kapu előtt azonban
horgászbokra erősített sárkány
világítópiros szeme éget
a homlokomra heget,
meglátom az orwelli világot,
az árus biccent,
megigéznék a részletek.

VI.

A mauzóleum elől hiányzik a díszőrség,
a kegyelet lerovása Lenin előtt
már nem egyházi élményhez hasonlatos,
két ór terel kordon-csigaházba,
néhány betolakodóval együtt csigulok,
a lépcsős piramis gránitja az erő köve,
segít,
megtudni, ki vagyok, hol a helyem,
összegezni a múltat,
számba venni a sikereket,
és tovább lépni,
szalaglabirintusban közlekedni,
kiürült fejjel,
egy panoptikum felé,
a fekete labradorit az úton
pszichikus védelmet nyújt,
megjelöli, hol a rendellenesség,
felismeri az illúziókat,
rádöbbsent, hogy
saját magam produktuma vagyok,
a megvilágosodás-ásvány véd
mások káros gondolataitól,
a szarkofág mellett
stresszoldó hatása mégsem érvényesül,
két kiskatona vágja vigyázzba kezem,
kár volt zsebbabrálni,
hiszen üres, terrormentes a zsebem.

VII.

Hagymakupolák orgiája,
színes habcsókok, gumicukrok,
piskóták, cukorsüvegek,
csavart fagyalt, fondant cupcake,
csokoládéba mártott, díszes eperszemek,
ugyan melyik királykisasszony
evett mézet, a kilenc közül, lefekvés előtt,
vonzanak a templomtornyok,

mint édes illat a Méhkirálynőt,
kívánatos kaptárba,
a Vaszilij Blazsenij gyomrába,
virágmintás csempékre röppenek,
a Vörös tér ékszerének
üreges belsejében rejtélyes kápolnasor,
vajon hány titkot rejteget...

